

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 19ης Φεβρουαρίου 2009*

Στην υπόθεση C-62/08,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Hof van Cassatie (Βέλγιο) με απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2008, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Φεβρουαρίου 2008, στο πλαίσιο της δίκης

UDV North America Inc.

κατά

Brandtraders NV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot, K. Schieman, P. Kūris και L. Bay Larsen, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

αφού ενημέρωσε το αιτούν δικαστήριο ότι προτίθεται να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου να υποβάλουν συναφώς τις παρατηρήσεις τους,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- ¹ Η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της UDV North America Inc. (στο εξής: UDV), εταιρίας με έδρα το Stamford (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), και της Brandtraders NV (στο εξής: Brandtraders), εταιρίας που έχει την έδρα της στο Zeebrugge (Βέλγιο), με αντικείμενο την εκ μέρους της Brandtraders χρήση του κοινοτικού σήματος Smirnoff Ice, του οποίου δικαιούχος είναι η UDV.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Κατά την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94:

«[...] η προστασία που συνεπάγεται το κοινοτικό σήμα και η οποία αποσκοπεί ιδίως στην εξασφάλιση της λειτουργίας του σήματος ως σημείου προέλευσης είναι απόλυτη στην περίπτωση ταυτότητας μεταξύ αφενός του σήματος και του σημείου και αφετέρου των προϊόντων ή των υπηρεσιών[...] η προστασία ισχύει επίσης στην περίπτωση ομοιότητας μεταξύ αφενός του σήματος και του σημείου και αφετέρου των προϊόντων ή υπηρεσιών[...] η έννοια της ομοιότητας ενδείκνυται να ερμηνευθεί σε συνάρτηση με τον κίνδυνο συγχύσεως[...] ο κίνδυνος συγχύσεως, η εκτίμηση του οποίου εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, και ιδίως από το πόσο γνωστό είναι το σήμα στην αγορά, από τη σύνδεση που μπορεί να γίνει με το χρησιμοποιηθέν ή καταχωρηθέν σημείο, από τον βαθμό της ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου και μεταξύ των [προσδιοριζομένων] προϊόντων ή υπηρεσιών, αποτελεί την ειδική προϋπόθεση της προστασίας».

- 4 Το άρθρο 9 του κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα», έχει ως εξής:

«1. Το κοινοτικό σήμα παρέχει στο δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο, να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεσή του:

- α) κάθε σημείο που ταυτίζεται με το κοινοτικό σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωρηθεί
- β) κάθε σημείο για το οποίο, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητάς του με το κοινοτικό σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών οι οποίες καλύπτονται από το κοινοτικό σήμα και το σημείο, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από μέρους του κοινού. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης μεταξύ σημείου και σήματος
- γ) σημείο, που ταυτίζεται ή ομοιάζει με το κοινοτικό σήμα, για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το κοινοτικό σήμα, εάν αυτό χαιρεί φήμης στην Κοινότητα και η χρησιμοποίησή χωρίς εύλογη αιτία του σημείου, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του κοινοτικού σήματος ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

2. Μπορεί, ιδίως, να απαγορεύεται, εάν πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1:

α) η επίθεση του σημείου επί των προϊόντων ή της συσκευασίας τους

β) η προσφορά των προϊόντων, η εμπορία ή η κατοχή τους προς τους σκοπούς αυτούς ή η προσφορά ή παροχή υπηρεσιών υπό το σημείο αυτό

γ) η εισαγωγή ή εξαγωγή των προϊόντων υπό το σημείο αυτό

δ) η χρησιμοποίηση του σημείου σε επαγγελματικό έντυπο υλικό και στη διαφήμιση.

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 5 Η UDV είναι δικαιούχος του κοινοτικού σήματος Smirnoff Ice. Το σήμα αυτό καταχωρίστηκε με τον αριθμό 001540913 και με ημερομηνία ενάρξεως ισχύος την 6η Μαρτίου 2000 για προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33 του Διακανονισμού της Νίκαιας, σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, η οποία αντιστοιχεί στην περιγραφή «οινοπνευματώδη ποτά, [...] αποσταγμένα [...] και ηδύποτα (λικέρ)».
- 6 Η Brandtraders έχει την εκμετάλλευση μιας ιστοσελίδας στην οποία οι εταιρίες-μέλη μπορούν να δημοσιεύουν ανωνύμως αγγελίες είτε ως πωλητές είτε ως αγοραστές και να διαπραγματεύονται, επίσης ανωνύμως, τις σχετικές πράξεις προκειμένου να καταλήξουν, ενδεχομένως, σε συμφωνία υπό τους αναγραφόμενους στην ιστοσελίδα αυτή γενικούς όρους.
- 7 Οι εταιρίες που δεν είναι μέλη μπορούν επίσης να επισκέπτονται την ιστοσελίδα και να ενημερώνονται για την προσφορά και τη ζήτηση των εμπορευμάτων, χωρίς όμως να τους παρέχονται πληροφορίες σχετικές με την τοποθεσία όπου αυτά βρίσκονται ή με την τιμή τους.
- 8 Σύμφωνα με τους προαναφερθέντες γενικούς όρους, η Brandtraders, μόλις πληροφορηθεί ότι υπάρχει συμφωνία, συνάπτει με τον αγοραστή, έναντι προμηθείας, σύμβαση πωλήσεως ως έμμεσος αντιπρόσωπος, δηλαδή ιδίω ονόματι αλλά για λογαριασμό του πωλητή.

- 9 Στις 11 Δεκεμβρίου 2001, δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα η προσφορά ενός πωλητή για προϊόντα υπό την ονομασία «Smirnoff Ice/24btl/30 cl/5 %», με μνεία της διαθέσιμης ποσότητας και με τη διευκρίνιση ότι επρόκειτο για εμπορεύματα υποκείμενα στο τελωνειακό καθεστώς «T 1», ήτοι για εμπορεύματα που τελούσαν υπό εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση.
- 10 Στις 13 Δεκεμβρίου 2001, κατόπιν αιτήσεως της UDV, έγινε αναλυτική απογραφή από δικαστικό επιμελητή, ο οποίος αντέγραψε στα πρακτικά ολόκληρο το περιεχόμενο της ιστοσελίδας, περιλαμβανομένης της σχετικής με τα οικεία εμπορεύματα προσφοράς, όπως εμφανιζόταν στους επισκέπτες που δεν ήταν μέλη.
- 11 Στις 19 Δεκεμβρίου 2001, κατόπιν αιτήσεως που υπέβαλε η UDV με αντικείμενο την άρση της προσβολής, ο voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel (πρόεδρος του εμποροδικείου των Βρυξελλών) εξέδωσε προσωρινή διαταγή με την οποία υποχρέωσε την Brandtraders να διατηρήσει τα οικεία εμπορεύματα ακριβώς ως είχαν και απείλησε με επιβολή χρηματικής ποινής 500 ευρώ για κάθε αντικείμενο που δεν θα βρισκόταν στην κατοχή της. Με τη διάταξη αυτή ορίστηκε επίσης πραγματοποιώμων για να περιγράψει και να προσδιορίσει ακριβέστερα την προβαλλόμενη παράβαση.
- 12 Με την κατάρτιση της εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης, διευκρινίστηκαν τελικώς και τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπως προκύπτουν από την απόφαση περί παραπομπής και τη δικογραφία.
- 13 Κατόπιν της προσφοράς που δημοσίευσε στην ιστοσελίδα, η Hillyard Trading Ltd (στο εξής: Hillyard), εταιρία με έδρα το Γιβραλτάρ, συμφώνησε με την Checkprice UK Ltd (στο εξής: Checkprice), εταιρία που έχει την έδρα της στο Norwich (Ηνωμένο Βασίλειο), να της πωλήσει 3 040 χαρτοκιβώτια που περιείχαν το καθένα 24 φιάλες Smirnoff Ice, προερχόμενες από το Κέηπ Τάουν της Νοτίου Αφρικής.

- 14 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2001, η Brandtraders συνήψε, στο όνομά της αλλά για λογαριασμό της Hillyard, σύμβαση πώλησεως με την Checkprice υπό τους όρους που είχαν συμφωνήσει η Hillyard και η Checkprice και απηύθυνε στη Hillyard επιστολή με την οποία επιβεβαίωσε τη σύναψη της συμβάσεως αυτής. Το σήμα Smirnoff Ice υπήρχε στην επιβεβαιωτική επιστολή, αλλά όχι στη σύμβαση πώλησεως. Με την ίδια επιστολή, η Brandtraders διευκρίνισε ότι είχε ενεργήσει ιδίω ονόματι αλλά για λογαριασμό του πωλητή.
- 15 Στις 15 Οκτωβρίου 2001, η Brandtraders απέστειλε στην Checkprice τιμολόγιο για 2 846 χαρτοκιβώτια μη εκτελωνισθέντων εμπορευμάτων, καθόσον 194 χαρτοκιβώτια είχαν υποστεί ζημίες κατά την εκφόρτωσή τους. Το καταβλητέο ποσό αντιστοιχούσε στο άθροισμα της τιμής πώλησεως και της προμήθειας της Brandtraders. Στο τιμολόγιο γινόταν μνεία για το σήμα Smirnoff Ice.
- 16 Κατόπιν της εξοφλήσεως του τιμολογίου αυτού στις 22 Οκτωβρίου 2001, τα εμπορεύματα που είχαν εκφορτωθεί στο λιμάνι του Felixstowe (Ηνωμένο Βασίλειο) περιήλθαν στην κατοχή της Checkprice. Ακολούθως, τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία.
- 17 Στις 30 Οκτωβρίου 2001, μετά την παραλαβή του πιστωτικού σημειώματος που εξέδωσε στις 29 Οκτωβρίου 2001 η Hillyard για τα χαρτοκιβώτια που υπέστησαν ζημίες, η Brandtraders εξόφλησε το τιμολόγιο που της είχε αποστείλει η Hillyard στις 18 Σεπτεμβρίου 2001 για τα οικεία εμπορεύματα. Στο τιμολόγιο αυτό γινόταν μνεία για το σήμα Smirnoff Ice.
- 18 Στις 28 Δεκεμβρίου 2001, η UDV άσκησε κατά της Brandtraders αγωγή επί παραλείψει ενώπιον του voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

- 19 Με διάταξη της 19ης Απριλίου 2002, η αγωγή κρίθηκε παραδεκτή και βάσιμη.
- 20 Κατά τη διάταξη αυτή, η οποία εκδόθηκε κατόπιν κατ' αντιμωλία διαδικασίας, η Brandtraders παρέβη το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 40/94, στο μέτρο που, πρώτον, αγόρασε από τη Hillyard στις 3 Σεπτεμβρίου 2001 μια παρτίδα φιαλών Smirnoff Ice την οποία μεταπώλησε στην Checkprice, δεύτερον, είχε προηγουμένως διαφημίσει τη συναλλαγή στην ιστοσελίδα της και, τρίτον, διαφήμισε εκ νέου την εμπορική αυτή πράξη στον ίδιο διαδικτυακό τόπο στις 13 Δεκεμβρίου 2001. Επιπλέον, η Brandtraders υποχρεώθηκε σε παράλειψη τέτοιων πράξεων στο μέλλον, επ' απειλή χρηματικής ποινής 100 ευρώ για κάθε παράβαση.
- 21 Το hof van beroep te Brussel (εφετείο των Βρυξελλών) δέχθηκε, με απόφαση που εξέδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, την έφεση που ασκήθηκε κατά της διατάξεως αυτής και απέρριψε ως αβάσιμο το αίτημα που είχε υποβάλει η UDV για άρση της προσβολής και παράλειψή της στο μέλλον.
- 22 Το δικαστήριο αυτό αποφάνθηκε, πρώτον, ότι η εκφόρτωση εμπορευμάτων στο λιμάνι του Felixstowe από την επιχείρηση που παρέχει υλικοτεχνική υποστήριξη στην εταιρία Brandtraders δεν συνιστά σε καμία περίπτωση χρήση του σήματος Smirnoff Ice από την εν λόγω εταιρία.
- 23 Δεύτερον, το hof van beroep te Brussel έκρινε ότι, εφόσον η Brandtraders ούτε είναι υπεύθυνη για τις πληροφορίες που περιέχει η ιστοσελίδα ούτε ασκεί έλεγχο επί των προσφορών που δημοσιεύονται σε αυτή, δεν μπορεί να καταλογιστεί στην εταιρία αυτή η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης πρόταση προς πώληση των

εμπορευμάτων που έφεραν το σήμα Smirnoff Ice. Το δικαστήριο αυτό κατέληξε ότι δεν υπάρχει, εν προκειμένω, χρήση κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

24 Τρίτον, όσον αφορά τη μνεία του σήματος Smirnoff Ice στα εμπορικά έγγραφα της Brandtraders και, ειδικότερα, στην επιβεβαιωτική επιστολή και στα τιμολόγια, το hof van beroep te Brussel έκρινε ότι συνιστά χρήση στις συναλλαγές, η οποία, μάλιστα, γίνεται στο έδαφος της Κοινότητας, ακόμη και αν τα οικεία εμπορεύματα δεν βρίσκονται σε αυτό.

25 Εντούτοις, κατά το δικαστήριο αυτό, εφόσον η Brandtraders δεν χρησιμοποίησε το πανομοιότυπο με το επίδικο σήμα σημείο ως ενδιαφερόμενο μέρος σε μια πώληση εμπορευμάτων με την οποία ανέλαβε η ίδια ενοχική υποχρέωση, δεδομένου ότι μεσολάβησε για λογαριασμό τρίτου, εν προκειμένω του πωλητή, η εταιρία αυτή δεν χρησιμοποίησε το σχετικό σημείο κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94.

26 Η UDV άσκησε ενώπιον του Hof van Cassatie αίτηση αναίρεσης της αποφάσεως της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, ισχυριζόμενη ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το hof van beroep te Brussel, δεν απαιτείται, για την εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94, ο ενδιαφερόμενος τρίτος, εν προκειμένω η Brandtraders ως εμπορικός μεσάζων, να ενεργεί για δικό του λογαριασμό και/ή να χρησιμοποιεί το σχετικό σημείο ως ενδιαφερόμενο μέρος σε μια πώληση εμπορευμάτων όπου αναλαμβάνει ο ίδιος ενοχική υποχρέωση, προκειμένου να μπορεί να θεωρηθεί ότι χρησιμοποιεί το σημείο αυτό κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων.

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hof van Cassatie αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Απαιτείται για τη χρήση του σημείου κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όπως ο τρίτος στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού:

α) χρησιμοποιεί το σημείο για δικό του λογαριασμό

β) χρησιμοποιεί το σημείο ως ενδιαφερόμενο μέρος σε μια εμπορική συναλλαγή με την οποία αναλαμβάνει ο ίδιος ενοχική υποχρέωση;

2) Δύναται ο εμπορικός μεσάζων, ο οποίος ενεργεί ιδίω ονόματι αλλά όχι για δικό του λογαριασμό, να χαρακτηριστεί ως τρίτος ο οποίος χρησιμοποιεί το σημείο κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

28 Το Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα δεν αφήνει περιθώρια εύλογης αμφιβολίας, ενημέρωσε, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το αιτούν δικαστήριο ότι προτίθεται να

αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη και κάλεσε τους κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου ενδιαφερομένους να υποβάλουν επ' αυτού τυχόν παρατηρήσεις τους.

29 Με την απάντησή της προς το Δικαστήριο, η UDV δεν προέβαλε καμία ένσταση όσον αφορά την πρόθεσή του να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη. Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου απάντησε ότι δεν επιθυμούσε να υποβάλει παρατηρήσεις επί του ζητήματος αυτού.

30 Με τα ερωτήματά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 αφορά και μια κατάσταση, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία ένας εμπορικός μεσάζων που ενεργεί ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό του πωλητή, και επομένως όχι ως ενδιαφερόμενο μέρος σε μια πώληση εμπορευμάτων με την οποία αναλαμβάνει ο ίδιος ενοχική υποχρέωση, χρησιμοποιεί σε έγγραφα της επιχειρήσεώς του σημείο που είναι πανομοιότυπο με κοινοτικό σήμα, για υπηρεσίες ή προϊόντα πανομοιότυπα με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα αυτό.

31 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πρώτον, μια από τις παραβάσεις που προσάφθηκε στην Brandtraders, επί της οποίας το hof van beroep te Brussel αποφάνθηκε ότι η εταιρία αυτή δεν φέρει ευθύνη για τη μνεία του σήματος Smirnoff Ice, όπως εμφανιζόταν στη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα της επίμαχη προσφορά προς πώληση, και ότι, επομένως, δεν υπάρχει «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν αποτέλεσε αντικείμενο της αναίρέσεως που άσκησε η UDV ενώπιον του Hof van Cassatie και, ως εκ τούτου, ούτε της υπό κρίση αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως.

32 Συνεπώς, παρέλκει η εξέταση των σχετικών με την εν λόγω παράβαση επιχειρημάτων που προέβαλε η Brandtraders με τις γραπτές της παρατηρήσεις.

- 33 Δεύτερον, παρέλκει επίσης η εξέταση των επιχειρημάτων που προέβαλε η Brandtraders με τις γραπτές της παρατηρήσεις σχετικά με τις αρχές οι οποίες απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου και, ειδικότερα, από την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2005, C-405/03, Class International (Συλλογή 2005, σ. I-8735), περί των υποκειμένων σε καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης εμπορευμάτων και οι οποίες αφορούν πράξεις που συνδέονται με την προσφορά προς πώληση ή την εισαγωγή προϊόντων υπό σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο με καταχωρισμένο σήμα, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94.
- 34 Πράγματι, η προβαλλόμενη στην υπόθεση της κύριας δίκης παράβαση αφορά πράξεις οι οποίες συνδέονται με τη χρήση τέτοιου σημείου σε εμπορικά έγγραφα κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 και συντελούνται, σύμφωνα με το hof van beroep te Brussel και όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 24 της παρούσας διατάξεως, στο έδαφος της Κοινότητας, ακόμη και αν τα οικεία εμπορεύματα βρίσκονται, ενδεχομένως, εκτός του εδάφους της Κοινότητας.
- 35 Δεδομένου ότι η UDV δεν έβαλε κατά του σημείου αυτού της αποφάσεως του hof van beroep te Brussel με την αναίρεση που άσκησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οικείο νομικό ζήτημα επί του οποίου αποφάνθηκε το hof van beroep te Brussel δεν αποτελεί αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως.
- 36 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι τα προδικαστικά ερωτήματα στηρίζονται στο επιχείρημα της Brandtraders, το οποίο ευδοκίμησε ενώπιον του hof van beroep te Brussel, ότι δηλαδή η μνεία του σήματος Smirnoff Ice στα εμπορικά της έγγραφα και, συγκεκριμένα, στην επιβεβαιωτική επιστολή και στα τιμολόγια δεν συνιστά χρήση σημείου πανομοιότυπου με καταχωρισμένο σήμα, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94, καθόσον η Brandtraders δεν χρησιμοποίησε το σημείο αυτό ως ενδιαφερόμενο μέρος σε πώληση εμπορευμάτων με την οποία ανέλαβε η ίδια ενοχική υποχρέωση, δεδομένου ότι μεσολάβησε για λογαριασμό τρίτου, εν προκειμένω του πωλητή.

- 37 Με τις γραπτές της παρατηρήσεις, η Brandtraders στήριξε το επιχείρημα αυτό στη συλλογιστική την οποία ανέπτυξε και ενώπιον του hof van beroep te Brussel.
- 38 Κατά το βελγικό δίκαιο, ένας εμπορικός μεσάζων, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, ενεργεί ιδίω ονόματι αλλά για λογαριασμό τρίτου, του εντολέα, που είναι εν προκειμένω ο πωλητής. Επομένως, ο μεσάζων, καίτοι συνάπτει τη σύμβαση για λογαριασμό του πωλητή, δεν αποκτά τίτλο κυριότητας επί των εμπορευμάτων.
- 39 Η Brandtraders, θεωρώντας ότι μπορεί να αντλήσει ένα κατ' αναλογία επιχείρημα από τη νομολογία του δικαστηρίου της Benelux, υποστηρίζει ότι η εκ μέρους τρίτου χρήση του πανομοιότυπου με το καταχωρισμένο σήμα σημείου πρέπει να αφορά δικά του εμπορεύματα, προκειμένου να μπορεί ο δικαιούχος του σήματος αυτού να την απαγορεύσει επικαλούμενος το αποκλειστικό του δικαίωμα.
- 40 Εφόσον, εν προκειμένω, η χρήση του σχετικού σημείου από τον εμπορικό μεσάζοντα δεν αφορά, εξ ορισμού, δικά του προϊόντα, ο δικαιούχος του επίδικου σήματος δεν μπορεί να την απαγορεύσει δυνάμει του αποκλειστικού του δικαιώματος.
- 41 Το επιχείρημα αυτό είναι προδήλως απορριπτέο.
- 42 Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τη «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) [βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 12ης Νοεμβρίου 2002, C-206/01, Arsenal Football Club, Συλλογή 2002, σ. I-10273 της 16ης Νοεμβρίου 2004, C-245/02, Anheuser-Busch, Συλλογή 2004,

σ. I-10989[της 25ης Ιανουαρίου 2007, C-48/05, Adam Opel, Συλλογή 2007, σ. I-1017[της 11ης Σεπτεμβρίου 2007, C-17/06, Céline, Συλλογή 2007, σ. I-7041, καθώς και της 12ης Ιουνίου 2008, C-533/06, O2 Holdings και O2 (UK), Συλλογή 2008, σ. I-4231, σκέψη 57], το οποίο ταυτίζεται με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 και πρέπει να ερμηνεύεται κατά τον ίδιο τρόπο, προκειμένου να μπορεί ο δικαιούχος καταχωρισμένου σήματος να επικαλεστεί το αποκλειστικό του δικαίωμα σε μια κατάσταση, όπως της υποθέσεως της κύριας δίκης, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των ως άνω δύο διατάξεων υπό την έννοια ότι αφορά την εκ μέρους τρίτου χρησιμοποίηση σημείου πανομοιότυπου με το σήμα του για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα με εκείνα για τα οποία αυτό έχει καταχωριστεί, αρκεί να πληρούνται οι εξής τέσσερις προϋποθέσεις:

- η χρήση να γίνεται χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος[
- να γίνεται στις συναλλαγές·
- να αφορά υπηρεσίες ή προϊόντα και
- ο τρίτος να χρησιμοποιεί το σημείο ως σήμα, ήτοι η χρήση του να προσβάλλει ή να ενδέχεται να προσβάλει τις λειτουργίες του σήματος και ιδίως την ουσιώδη λειτουργία του που έγκειται στο να εγγυάται στους καταναλωτές την εμπορική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας.

⁴³ Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω προϋποθέσεων εφαρμογής, το γεγονός ότι ο τρίτος χρησιμοποιεί ένα σημείο πανομοιότυπο με καταχωρισμένο σήμα για προϊόντα που δεν είναι δικά του, υπό την έννοια ότι δεν διαθέτει συναφώς τίτλο κυριότητας, στερείται

σημασίας και δεν συνεπάγεται, αυτό καθαυτό, ότι οι οικείες πράξεις τρίτου δεν συνιστούν «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.

- 44 Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι η χρήση αυτή θεωρείται ότι γίνεται στις συναλλαγές εφόσον εντάσσεται στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας με σκοπό την άντληση οικονομικού οφέλους και δεν γίνεται για ιδιωτικούς σκοπούς (προπαρατεθείσα απόφαση Arsenal Football Club, σκέψη 40).
- 45 Εν προκειμένω, είναι πρόδηλον ότι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης χρήση εκ μέρους μιας επιχειρήσεως, όπως η Brandtraders, εντάσσεται στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας με σκοπό την άντληση οικονομικού οφέλους.
- 46 Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι στην υπόθεση της κύριας δίκης η Brandtraders μεσολάβησε σε σύμβαση πωλήσεως και εισέπραξε αμοιβή για τη μεσολάβηση αυτή. Στο πλαίσιο αυτό, το στοιχείο ότι ο εμπορικός μεσάζων ενήργησε για λογαριασμό του πωλητή δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή.
- 47 Επιπλέον, είναι πρόδηλον ότι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης χρήση αφορά προϊόντα, καθόσον, ακόμη και αν δεν πρόκειται για περίπτωση στην οποία το πανομοιότυπο με καταχωρισμένο σήμα σημείο τίθεται επί των προϊόντων τρίτου, υπάρχει χρήση «για προϊόντα ή υπηρεσίες» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, οσάκις ο τρίτος χρησιμοποιεί το σημείο κατά τρόπον ώστε να θεμελιώνεται σύνδεσμος μεταξύ του εν λόγω σημείου και των προϊόντων που εμπορεύεται ή των υπηρεσιών που παρέχει ο τρίτος, όπως συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης λόγω της χρησιμοποίησής του σημείου

αυτού στα εμπορικά του έγγραφα (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσες αποφάσεις Arsenal Football Club, σκέψη 41, και Céline, σκέψεις 22 και 23).

- 48 Εφόσον θεμελιώνεται τέτοιος σύνδεσμος, είναι, κατά τα λοιπά, άνευ σημασίας το γεγονός ότι ο τρίτος χρησιμοποιεί ένα σημείο πανομοιότυπο με καταχωρισμένο σήμα για την εμπορία προϊόντων που δεν είναι δικά του, υπό την έννοια ότι δεν απέκτησε τίτλο κυριότητας κατά τη διάρκεια της συναλλαγής στην οποία μεσολάβησε.
- 49 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η εκ μέρους τρίτου χρήση του οικείου σήματος σε μια κατάσταση όπως της υποθέσεως της κύριας δίκης μπορεί να ερμηνευθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό υπό την έννοια ότι υποδηλώνει, άμεσα ή έμμεσα, ότι η επιχείρηση του τρίτου είναι εκείνη από την οποία προέρχονται τα προϊόντα και, συνεπώς, να δημιουργήσει την εντύπωση ότι υφίσταται, στις εμπορικές συναλλαγές, ένας ουσιώδης σύνδεσμος μεταξύ των προϊόντων αυτών και της επιχειρήσεως προελεύσεώς τους (βλ., σχετικώς, προπαρατεθείσα απόφαση Anheuser-Busch, σκέψη 60).
- 50 Συγκεκριμένα, με τη χρήση αυτή, ο τρίτος αντιποιείται εκ των πραγμάτων το βασικό προνόμιο που παρέχει το σήμα στον δικαιούχο του, ήτοι το αποκλειστικό δικαίωμα να χρησιμοποιεί το οικείο σημείο για να διακρίνει τα προϊόντα του από εκείνα των άλλων επιχειρήσεων.
- 51 Στην περίπτωση αυτή, είναι πρόδηλον ότι πρόκειται για χρήση του σημείου ως σήματος. Συναφώς, δεν ασκεί καμία επιρροή ότι το σημείο χρησιμοποιείται από τον τρίτο στο πλαίσιο της εμπορίας προϊόντων για λογαριασμό άλλου επιχειρηματία, ο οποίος είναι ο μόνος που διαθέτει τίτλο κυριότητας επί των προϊόντων αυτών.

- 52 Τέλος, δεν αμφισβητείται ότι η UDV δεν είχε δώσει τη συγκατάθεσή της για την επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης χρήση του οικείου σημείου από την Brandtraders.
- 53 Επομένως, η χρησιμοποίηση, σε περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, από τρίτον ενός σημείου πανομοιότυπου με καταχωρισμένο σήμα συνιστά «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, εφόσον πληρούνται προδήλως όλες οι σχετικές προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής.
- 54 Κατόπιν των ανωτέρω, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 αφορά και μια κατάσταση, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία ένας εμπορικός μεσάζων που ενεργεί ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό του πωλητή και, επομένως, όχι ως ενδιαφερόμενο μέρος σε μια πώληση εμπορευμάτων με την οποία αναλαμβάνει ο ίδιος ενοχική υποχρέωση, χρησιμοποιεί σε έγγραφα της επιχειρήσεώς του σημείο που είναι πανομοιότυπο με κοινοτικό σήμα, για υπηρεσίες ή προϊόντα πανομοιότυπα με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα αυτό.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), αποφαινεται:

Η «χρήση» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, αφορά και μια κατάσταση, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία ένας εμπορικός μεσάζων που ενεργεί ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό του πωλητή και, επομένως, όχι ως ενδιαφερόμενο μέρος σε μια πώληση εμπορευμάτων με την οποία αναλαμβάνει ο ίδιος ενοχική υποχρέωση, χρησιμοποιεί σε έγγραφα της επιχειρήσεώς του σημείο που είναι πανομοιότυπο με κοινοτικό σήμα, για υπηρεσίες ή προϊόντα πανομοιότυπα με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα αυτό.

(υπογραφές)